

ΕΤΟΣ 62οv

23 Μαρτίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3173)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Αυτή τήν Κυριακή, αγαπητοί ἀδελφοί, ἡ νηστεία τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς φτάνει στό μέσον της. Ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία τοποθετεῖ τόν Τίμιον Σταυρό ἐδῶ ἀκριβῶς, γιά νά μᾶς ἀνακουφίσει, νά μᾶς ἀναπαύσει. Σάν δένδρο εὐσκιόφυλλο ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ μιά ὄσση μέσα στήν ἔρημο τῆς νηστείας. Στεκόμαστε κάτω ἀπό τή χάρη του, «κεκοπιακότες ἐκ τῆς ὁδοιπορίας» καί παίρνομε δύναμη γιά νά συνεχίσουμε.

Τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ὑποστηρίζει ὅτι τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ ἐνεργεῖται ἤδη ἀπό τοὺς χρόνους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, μέ τρόπο ὥστε νά μιᾶμε γιά σταυρό πρὶν ἀπό τόν σταυρό. Προτυπώνεται στό ὀριζόντιο ἀνοιγμα καί στό κατακόρυφο κλείσιμο τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσας ἀπό τόν Μωυσῆ (᾽Εξοδ. 14)· στό χάλκινο φίδι ἐπίσης πού ὁ ἴδιος ἀνάρτησε πάνω στή ράβδο καί πού ὅσοι τό ἀτένιζαν γιατρεύονταν ἀπό τὰ ἰοβόλα δῆγματα τῶν δηλητηριωδῶν φιδιῶν (Ἀριθμ. 21). Ὅπως ἀκριβῶς νεκρό εἶναι ἕνα χάλκινο φίδι, ἔτσι νεκρό εἰκονίζεται τό σῶμα τοῦ ἑσταυρωμένου Χριστοῦ, ἐπιπλέον δέ εἶναι νεκρό καί ὡς πρὸς τήν ἁμαρτία. Ὅπως ἀκριβῶς πάλι οἱ Ἰσραηλίτες γιατρεύονταν ἀπό τίς αισθητές πληγές τῶν αισθητῶν φιδιῶν ἀτενίζοντας καί μόνο τόν χάλκινο ὄφι, ἔτσι κι ἐμεῖς ἀτενίζοντας καί μόνο τό ἑσταυρωμένο νεκρό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, γιατρευόμαστε ἀπό τίς vonτές πληγές τῶν νοερῶν ὄφρων, παθῶν καί δαιμόνων δηλαδή. Στή Γένεση ἐπίσης ὁ Ἰακώβ εὐλόγει σταυροτύπως τὰ ἐγγόνια τοῦ Ἐφραΐμ καί Μανασσῆ (κεφ. 48), ἐνῶ στοὺς Ἀριθμούς πάλι, ὁ Ἰσραηλιτικός λαός στήν ἔρημο ταξινομεῖται τετραμερῶς (κεφ. 2), σταυροειδῶς. Βλέποντας τόν Μωυσῆ ἀλλοῦ μέ τὰ χέρια στήν ἔκταση, ἐμπνέονται καί νικοῦν οἱ Ἰσραηλίτες τοὺς Ἀμαληκίτες (᾽Εξοδ. 17).

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34 - θ' 1)

Τό μήνυμα τοῦ σταυροῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Ἡ ἐσταυρωμένη ἀγάπη

Πλουσιώτατο σέ συμβολισμούς εἶναι τό σχῆμα τοῦ Σταυροῦ. Οἱ Πατέρες μᾶς μιλοῦν γιά τίς δύο διαστάσεις του. Ἡ ὀριζόντια διάσταση πάνω στήν ὁποία ὁ Χριστός ἀπλώνει τά χέρια του, σάν νά θέλῃ τρόπον τινά νά μᾶς «ἀγκαλιᾶσει» ὅλους, συμβολίζει τήν ἀγάπη πρὸς τόν πλησίον, ἐνῶ ἡ κάθετη διάσταση πάνω στήν ὁποία ἀπλώνονται ἡ Τιμία Κεφαλή, ὁ κορμός καί τά κάτω ἄκρα, συμβολίζει τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο.

Ἡ ἀγάπη μας γιά νά εἶναι ὑγιής, πρέπει νά ἐμπεριέχει καί τίς δύο αὐτές διαστάσεις. Ἐάν ἡ μία διάσταση λείπει, ἡ ἀγάπη μας εἶναι νευρωτική, διεστραμμένη, ἐγωιστική, ψευτική, ὑποκριτική. Ἐάν λείπει ἡ ἀγάπη πρὸς τόν πλησίον ὁ ἄνθρωπος ἐγκλωβίζεται σέ ἕναν ἰδιότυπο μονοφυσιτισμό, ἀσχολούμενος μόνο μέ τά «πνευματικά». Ἐάν λείπει ἡ ἀγάπη πρὸς τόν Θεό, ὁ ἄνθρωπος ἐκκοσμικεύεται καί ἡ ἀγαθοεργία του μεταπίπτει σέ ἐργασιοθεραπεία γιά νά ξεπερνάει τήν πλήξη του ἢ γιά νά ἐξογκώνει τό αὐτοεἰδωλό του.

Ἡ σταυρική ἀγάπη εἶναι ἐκείνη πού ἐξαγιαρίζει τόν ἄνθρωπο διότι τόν καθιστᾷ μέτοχο στά παθήματα τοῦ Χριστοῦ, καί ἄρα μέτοχο στήν Ἀνάστασή του. Σταυρός, ταφή καί ἀνάσταση ἀποτελοῦν τριπλή ἀναγκαιότητα τῆς πνευματικῆς ζωῆς: σταύρωση τῶν αισθήσεων, ταφή τοῦ νοῦ διά τῆς ἐγκάρδιας, ἀμετεώριστης προσευχῆς καί ἀνάσταση τοῦ ὅλου ἀνθρώπου, δηλαδή ἡ θέωσή του ἀπό αὐτή κιόθλας τῆ ζωῆ.

Πολλύ σπουδαῖα εἶναι τά ὅσα μᾶς λῆξει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς γιά τόν Τίμιο Σταυρό (στήν ΙΑ' Ὁμιλία του). Μιλάει γιά τό διπλό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ, δηλ. τῆ διπλή σταύρωση κάθε χριστιανοῦ. Προηγεῖται ἡ ἀναχώρηση τοῦ χριστιανοῦ ἀπό τό κοσμικό φρόνημα σάν πρώτη σταύρωση, σύμφωνα μέ τό «ἐμοῖ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν κανεῖς θέλῃ νά μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί ἄς σπκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τήν ζωήν του, αὐτός θά τήν χάσῃ, ἐκεῖνος δέ πού θά χάσῃ τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώσῃ. Διότι τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχὴν του; Ἦ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διὰ τήν ψυχὴν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι' ἐμέ καί διὰ τοὺς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτὴν τήν μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλὴν καί ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θά αἰσθανθῇ ντροπή γι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὅλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους». Καί τοὺς ἔλεγε, «Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοῦ, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δέν θά γευθοῦν θάνατον, ἕως ὅτου ἰδοῦν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ὁ κόσμος ἐσταύρωται» τοῦ ἀποστόλου Παύλου καί σέ δεύτερη φάση τὰ πάθη ἀναχωροῦν ἀπὸ τόν ἄνθρωπο σάν δεύτερη σταύρωση, σύμφωνα μέ τό «κάγῳ τῷ κόσμῳ» τοῦ Παύλου (Γαλ. 6, 14).

«Σταυρός πιστῶν τό στήριγμα»

Βλέπουμε λοιπόν ὅτι τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ ἔχει ἄπειρο μῆκος, ὕψος, πλάτος, βάθος. Γράφοντάς τον μέ προσοχή πάνω στό σῶμα μας ἔλκουμε τή χάρη του, πού δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τή χάρη τοῦ σταυρωθέντος Σωτῆρος. Καλοῦμε σέ βοήθεια τόν ἴδιο τόν Χριστό. Γίνεται ὁ Σταυρός γεωγραφία τῶν ὀριζόντων μας καί μᾶς προσανατολίζει. Σάν τότε πού μικρά παιδιά σάν εἴμασταν οἱ καθὼς στρεφόμασταν πρὸς αὐτόν, κάνοντας ταυτόχρονα τόν σταυρό μας προσεκτικά, ἤγαμε ἐκεῖνο τό ἀμίμητο: «Βορρᾶς, Νότος, Ἄνατολή, Δύση, προσανατολιίστηκα»! Αὐτή ἡ ἀσύλληπτη παιδαγωγική μέθοδος μᾶς ἔκανε, χωρίς νά τό καταλαβαίνουμε φυσικά, νά ὑπερβαίνουμε κάθε εἶδους φόβους καί παιδικές ἀνασφάλειες.

Μέ τόν Σταυρό ὑπερβαίνουμε τὰ καθ' ἡμέραν θλιβερά. Ὑπερβαίνουμε τίς στενοχώριες καί θλίψεις πού μᾶς πιέζουν ἀφόρητα κάποτε.

Μέσα στή θεία Λειτουργία κατεξοχὴν ζοῦμε τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ. Ὅλα μᾶς τόν ὑπενθυμίζουν καί σύμφωνα μέ μία ἄποψη ἀνεβαίνουμε στοὺς οὐρανοὺς μέ ἀनुψωτικό μηχανήμα τόν Σταυρό καί σοινί τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὅπου καί συναντοῦμε τόν Χριστό.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

23 Μαρτίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)
Νίκωνος όσιου καί τών σύν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων († 251).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: ΣΤ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6. – Εὐαγγέλιον: Μρ. π΄ 34 - θ΄ 1.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Μαρτίου, Δ΄ Νηστειῶν.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. σ΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. θ΄ 17 - 31.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

(σελ. 288, σχῆμα 15x23)

Συλλογή μελετημάτων θεολογικοῦ-θρησκευτικοῦ προβληματισμοῦ, δημοσιευμένα σέ εἰδικά περιοδικά ἢ ἀφιερωματικούς τόμους, τά ὅποια δέν ἦταν προσιτά στό ἑλληνικό κοινό. Στίς πολλές θεματικές ἐνότητες προβάλλεται ἡ Οἰκουμενικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τή μόνη διαχρονική ἀπάντηση στά πολυδιάστατα προβλήματα τῆς ἐποχῆς τῆς παγκοσμιοποίησης.

* * *

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας

ΙΧΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΟΥ – ΣΥΛΛΟΓΗ ΘΡΗΣΚΕΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

(σελ. 496, σχῆμα 16x23)

Μελέτημα στό ὁποῖο παρουσιάζονται ὄλοι οἱ μεγάλοι ἰδρυτές θρησκείων καί τά σύγχρονα θρησκευτικά συστήματα, μέσα ἀπό τά ὅποια ἐκφράσθηκε διαχρονικά ἡ ἀναζήτηση τῶν ἐννοιῶν τοῦ θεοῦ καί τοῦ αἰωνίου στήν ἀνθρωπότητα.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λιευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr